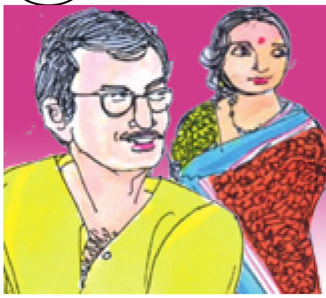

స్వాతి వాన కోసం
- పెబ్బిలి హైమావతి

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ రాత్రి అనుకున్నాడు శశికిరణ్ మమ్మీ హారిక గూర్చి చెప్పినదానికి తను ఇక్కడ చూస్తున్నదానికి ఏమాత్రం పోలిక లేదనుకున్నాడు. అతనికి ఆడపిల్లల్ని చూడడం, వాళ్లతో మాట్లాడడం కొత్తేమీ కాదు.

చదువుకుంటున్నప్పుడు, ఉద్యోగం చేస్తున్న చోట ఎందరో అమ్మాయిలు పరిచయమయ్యారు అతడికి. ఒకరితో ఒకరు ఎంతో చనువుగా ఉంటారు. కానీ ఎవరిని చూసినా కలగని భావం అతడికి హారికను చూడగానే కలిగింది. అందానికి మించి ఏదో ఆకర్షణ శక్తి ఆమెలో ఉందనిపించింది.

హారిక మాటలూ, నవ్వూ ఎంతో సమ్మోహనంగా మరీ మరీ చూడాలనిపించేటట్లు ఉంది. ఎందుకో ఎప్పుడూ లేనిది నాలో తనని చూడగానే ఇంతటి అలజడి కలిగింది? మనసు పదే పదే తన సమక్షాన్నే కోరుకుంటోంది.

బహుశా డాడీ తన గూర్చి చెప్పి ఉండటాన్ని అలాంటి ఫీలింగ్ కలుగుతోందా? అంటే అయివుంటుంది. లేకపోతే ఒక్కసారి చూసినంత మాత్రాన నాకిలాంటి ఫీలింగ్ కలగడం ఏమిటీ, చిత్రంగా! ఈ ఆపరేషన్ అయ్యాక తాను బెంగుళూరు వెళ్లిపోతే హారిక ఎవరో, తనెవరో? అనుకుంటూ ఆలోచనలన్నిటినీ పక్కన పెట్టేయాలని చూశాడు శశికిరణ్

కానీ ఎంత ప్రయత్నించినా హారిక నవ్వు ముఖం అతడిని మెస్మరైజ్ చేస్తున్నట్లు అనిపించగా ఆ రాత్రి నిద్రకు దూరమయ్యాడు.

కొడుకు నిద్రపోకుండా మంచం మీద అటూ, ఇటూ కదులుతూండడం చూసి " ఏరా నిద్ర రావడం లేదా? అమ్మగూర్చి ఆలోచిస్తూ మనసు పాడుచేసుకుంటున్నావా? అమ్మకేం కాదులే ... నిద్రపో! "అంటూ

భాస్కర్ శశి వీపు మీద చేయివేసి చిన్నపిల్లాడిని జోకొట్టినట్లు జోకొట్టసాగాడు.

తాను అమ్మాయి గూర్చి ఆలోచిస్తూ ఉంటే ... డాడీ అమ్మ గూర్చి అనుకుంటున్నారు అని తనలో తాను నవ్వుకుంటూ మెల్లగా నిద్రలోకి జారిపోయాడు.

ఆపరేషన్ డేట్ ఫిక్స్ అయిందని కూతురు వచ్చి చెప్పడంతో అక్కగారిని చూసేందుకు హరిప్రసాద్ భార్యని తీసుకొని వెళ్లాడు.

పూర్వంలా నిరాశగా మాట్లాడకుండా ఎంతో ధైర్యంగా మాట్లాడుతున్న జానకిని చూడడంతోనే అతడు ఎంతో రిలీఫ్ గా ఫీలయ్యాడు.

" హారిక చెప్తే ఏమో అనుకున్నాను గానీ అక్కా నిన్ను చూస్తే చాలా సంతోషంగా ఉంది నాకు. మొత్తం మీద శశిగాడు నీలో చాలా మార్పు తీసుకువచ్చాడు సుమి! "అన్నాడు ఆనందంగా.

" నిజమేరా ... వాడిని చూశాక కొండంత ధైర్యం వచ్చినట్లనిపించింది నాకు. చిన్నవాడైనా వాడి మాటల్లో ఎంత మెచ్యూరిటీ ఉందనుకున్నావు? "అంది జానకి చిన్న కొడుకుని తలచుకొని మురిసిపోతూ.

" నీకు వాడి మీద గల మమకారం అక్కా అదంతా. నీ చుట్టూ ఇంతమందిమి అనుక్షణం నిన్ను కనిపెట్టుకుని ఉన్నా రాని ధైర్యం వాడిని చూస్తే వచ్చిందా? నీ మీద బెంగతో చిక్కి సగమైనాడు రవి. ఎపుడైనా గమనించావా వాడిని? పాపం ఆ సుగుణ వయసులో చిన్నదైనా కన్నతల్లిలా నిన్ను చూస్తోంది. పిచ్చిపిల్ల రమ్య నీకు జబ్బు చేసిన దగ్గర నుండి ఎలా ఢీలా పడిపోయిందో చూశావా అనలు? "అన్నాడు హరిప్రసాద్ మందలిస్తున్నట్లుగా,

" అవునురా . రవిని చూస్తే నా కడుపు తరుక్కుపోతోంది. కళ్లల్లో ప్రాణాలు పెట్టుకొని బ్రతుకుతున్నట్లున్నాడు వాడు. సుగుణ సంగతి సరేసరి. బంగారు తల్లి, ఎంతో ఓపిగ్గా నా మంచి చెడ్డలన్నీ చూస్తోంది. ఇంక రమ్య నిన్న దాని ఏడుపు చూస్తే నాకు మతిపోయిందనుకో! వీళ్లందర్నీ ఏం చేసి పోతావు? అంటూ శశి నన్ను నిలేసేసరికి నానోట మాట రాలేదనుకో" అంది జానకి సజల నయనాలతో.

" పోన్లే అక్కా, ఇప్పటికైనా నీ మనసు తెలుసుకున్నావు అంతేచాలు"అన్నాడు హరిప్రసాద్ ఆప్యాయంగా జానకి చెయ్యి పట్టుకొని,

"అది సరేగానీ, హారిక ఏమంటోందిరా శశిని గూర్చి? "అనడిగింది జానకి ఆశగా తమ్ముడి వంక చూస్తూ.

" ఇప్పుడీ ఆలోచనలన్నీ ఎందుకక్కా నీకు? ఏ వత్తిడి లేకుండా మనసు ప్రశాంతంగా ఉంచుకో. ముందీ గండం నుండి బయటపడ్డాక మిగతా విషయాల గూర్చి ఆలోచిద్దాము "అన్నాడు హరిప్రసాద్ అనునయంగా,

" అవును వదినా, ఆయన చెప్పినట్లు మనసు ప్రశాంతంగా ఉంచుకో. అన్నీ అయ్యాక నిదానంగా మాట్లాడుకుందాం ఇవన్నీ! మీ తమ్ముడికి నిద్రలోనూ, మెలకువ లోనూ నీ ధ్యాసే! ఇదిగో ఇవేళ నిన్ను చూశాక

ఆయన మనను కొంచెం స్తిమితపడింది "అంది ఇందిర.

" పిన్నీ, జ్యూస్ తీసుకోండి! "అంటూ సుగుణ జ్యూస్ గ్లాసులు తెచ్చి ఇందిరకూ, హరిప్రసాద్ కు ఇచ్చింది.

" ఇప్పుడెందుకమ్మా ఇదంతా. ఉన్నవన్నీ చాలక ఈ మర్యాదలన్ని పెట్టుకుంటావు! "అంది ఇందిర సుగుణ వంక ఆప్యాయంగా చూస్తూ,

" పెద్ద పనేం ఉంది పిన్ని. ఈ మాత్రానికే ఏమయిపోతుంది? "అంది సుగుణ నవ్వేస్తూ.

" ఈ కాలంలో ఉండవలసిన దానివి కాదమ్మా నువ్వు. అవునూ, పాపేదీ కనవడదు? "అనడిగింది ఇందిర.

" అది వాళ్ల బాబాయితో షికారుకు పోయింది. శశి వచ్చిన దగ్గర నుండి ఒక్కక్షణం వదలడం లేదు తనని. బయటకు తీసుకువెళ్లి అతనితో అదీ ఇదీ కొనిపించుకొంటూంది"అంది సుగుణ.

" దాని బాబాయి దగ్గర దానికి ఆమాత్రం హక్కు లేదా ఏమిటి? అదో నేరంలా మాట్లాడుతున్నావే నువ్వు" అంది జానకి మనవరాలిని తలచుకొని మురిసిపోతూ.

"మీ మనవరాలు ఏంచేసినా మీకు ముద్దేలెండి . సరే లోపల పని ఉంది. మీరు మాట్లాడుతూ ఉండండి. వస్తాను!" అంటూ వాళ్లు తాగిన జ్యూస్ గ్లాసులు తీసుకొని వెళ్లిపోయింది నుగుణ అక్కడి నుండి.

"ఎంత మంచి పిల్ల వదినా సుగుణ ఎంత పనిచేసినా, ఎవరి మీదా, ఎప్పుడూ విసుక్కోగా చూడలేదు" అంది ఇందిర.

"అవును ఇందిరా, తను గాబట్టే ఈ ఇంటిని ఇంత సమర్ధవంతంగా నెట్టుకొస్తోంది. మరొకరైతే సంవత్సరం రోజులుగా నేనిలా మంచాన పడ్డందుకు చెయ్యలేక వేరు కాపురం అంటూ కుటుంబాన్ని విడదీసేవారు "అంది జానకి.

"అదేంమాటలే అక్కా. నువ్వు మంచిదానివి కనుకే, తనూ మంచిగా మనలుకుంటోంది! "అన్నాడు హరిప్రసాద్ ఆరాధనగా అక్కగారి వంక చూస్తూ.

" పోరా, లోకంలో నీ అక్క తప్ప మరెవరూ మంచివాళ్లు ఉండరంటావు–ఈ కబుర్లకేంగానీ, శశిని మీ ఇంటికి పిలుచుకువెళ్లరా. వాళ్లిద్దరి మధ్యా అభిమానాలు ఏర్పడితే, మన ఆశలు ఎంతలో తీరేను? వాళ్ల పెళ్లి చూడాలని నా మనసెంత ఆరాటపడుతోందో నీకు కూడా తెలుసు కదా ఈ పెళ్లి జరిగితే తన మనవరాలూ, మనవడూ ఒకటైనందుకు పైన ఉన్న అమ్మా, నాన్న కూడా ఎంతో సంతోషిస్తారు "అంది జానకి ఉద్వేగంగా.

"ఆ ఆశ నీకే గానీ, నాకు లేదంటావా అక్కా? ముందు నీ ఆరోగ్యం కుదుటపడనీయ్. మిగతావన్నీ తర్వాత ఆలోచిద్దాం" అన్నాడు హరిప్రసాద్ ప్రేమగా జానకి చెయ్యి నిమురుతూ.

"నువ్వలా అంటే నేను ఏమి చెప్తానులే "అంటూ అలసటగా కళ్లు మూసుకొంది జానకి.

ఇంతలో సుడిగాలిలా కావ్య అక్కడికి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చింది. " చూడు నానమ్మా నా బొమ్మలు ... బాగున్నాయి కదూ! "అంది కావ్య ఆనందంతో ముఖమంతా వెలిగిపోతూండగా.

సవ్వడికి కళ్లు తెరిచిన జానకి మనవరాలి ముఖంలో ఆనందం చూసి మురిపెంగా నవ్వేస్తూ" చాలా బాగున్నాయమ్మా! "అంది.

కావ్యతో పాటు లోపలికి వచ్చిన శశికిరణ్, హరిప్రసాద్ ని, ఇందిరనీ చూసి" బాగున్నారా మావయ్యా? అత్తయ్యా, ఎలా ఉన్నారు? "అంటూ కుశలప్రశ్నలు వేశాడు.

" బాగున్నాంరా . నువ్వెలా ఉన్నావు? అమ్మ రాలేదటకదా మీతో? "అన్నాడు హరిప్రసాద్.

" మమ్మీ ఎల్లుండి వస్తుంది మావయ్యా. యశ్వంత్ ఎలా ఉన్నాడు. చూసి చాలా రోజులయింది" అన్నాడు శశికిరణ్

" నీకు తెలియదా వాడు యు.ఎస్. వెళ్లి నాలుగేళ్లు అయింది. ఇంజనీరింగ్ అయిన వెంటనే యం.యస్ చేసేందుకు అమెరికా వెళ్లిపోయాడు "అన్నాడు హరిప్రసాద్.

" అవునా. యు.ఎస్ వెళ్లిపోయాడా అయితే? రవన్నయ్య పెళ్లికి వచ్చినప్పుడు చెప్పాడు యు.ఎస్ వెళ్లడం తన కలని మొత్తానికి నెరవేర్చుకున్నాడన్నమాట" అంటూ ఇందిర వైపు తిరిగి" ఇంకేమిటత్తా విశేషాలు?" అని అడిగాడు శశికిరణ్, తల్లి మంచం అంచు మీద కూర్చుంటూ.

"ఇంకేముంటాయి బాబూ విశేషాలు? వాడు వెళ్లిన దగ్గర నుండీ ఇల్లు చిన్నబోయినట్లుంది నాకు. తిరిగి ఎప్పుడొస్తాడో, ఏమిటో? వాడిని చూడాలనిపించినప్పుడల్లా వెబ్ కెమేరా ఆన్ చేయడం తప్ప మరో మార్గం లేదు కదా" అంది ఇందిర దిగులుగా,

"మంచి జీవితం కావాలనుకున్నప్పుడు కొన్ని ఇబ్బందులు తప్పవు కదత్తా. ఇక్కడ మా ప్రతిభకు సరైన అవకాశాలుంటే నాలాంటి వాళ్లంతా అక్కడికి ఎందుకు పరుగులు పెడతారు చెప్పు?" అన్నాడు శశికిరణ్ యశ్వంత్ ని సమర్థిస్తూ.

"మీ పిల్లగాళ్లందరిదీ ఒకేమాట అయినప్పుడు ... నేనేం చెప్పగలను? కాకపోతే కన్నవాళ్ల పరిస్థితిని

కూడా మీలాంటి వాళ్లు కాస్త ఆలోచించాలంటాను నేను" అంది ఇందిర.

"మీ అత్త మాటలకేం గాని శశీ. అవి అలా గంగా ప్రవాహంలా సాగుతూనే ఉంటాయి. మేమొచ్చి చాలా సేవయింది వెళ్లొస్తాం!" అంటూ లేచాడు హరిప్రసాద్.

"మీ మావయ్య ఎప్పుడూ ఇంతే. నేను మాట్లాడుతూంటే ఇలా మధ్యలోనే కట్ చేస్తూంటారు. నువ్వు వచ్చి ఇన్ని రోజులయింది కదా ఒక్కసారైనా మా ఇంటికి వచ్చావా?" అంది ఇందిర నిష్టూరంగా,

"రావడానికి వాడిని నువ్వెప్పుడు పిలిచావట?" అన్నాడు హరిప్రసాద్ హాస్యంగా,

"అదేమిటి మావయ్యా అలా అంటావు? మీ ఇంటికి రమ్మని నన్ను ప్రత్యేకంగా పిలవాలా? వచ్చిన దగ్గర నుండి ఏదో ఒకపని వలన తీరికలేక రాలేకపోయానంతే .... రేపు తప్పక వస్తాలెండి!" అన్నాడు శశికిరణ్.

అతడికి కూడా హారికను చూడాలని ఆశగా ఉంది. ఎంత వద్దనుకున్నా మనను ఆమె సమక్షం కోసం తహతహలాడిపోతోంది. సందర్భం కోసం వెతుక్కుంటూండగా, అనుకోని ఆహ్వానం అతనికి ఎంతో ఆనందాన్నిచ్చింది. మేనల్లుడి మాటలు విన్న హరిప్రసాద్ ఇందిరల ముఖాలు సంతోషంతో విప్పారాయి.

"తప్పకుండా రావాలి. వచ్చేటప్పుడు మీ నాన్నను కూడా తీసుకురా. చూసి చాలా రోజులయింది" అంటూ అందరికీ చెప్పి వెళ్లిపోయారు.

చిన్న కొడుకు వాళ్లింటికి వెళ్తానని చెప్పడంతోనే హరిప్రసాద్ కంటే జానకే ఎక్కువ సంతోషపడిపోయింది. దేవుడు మేలు చేసి ఏదోవిధంగా వాళ్లిద్దరూ ఒకటయితే అంతేచాలు అనుకుంది మనసులోనే.

హరిప్రసాద్ ఇందిరలు మేఘాల్లో తేలిపోతున్నట్లుగా ఇంటికి వచ్చారు. ఎంతో సంబరంగా ఈ వార్తని కూతురుతో చెప్పారు తల్లిదండ్రుల ముఖాల్లో వెల్లివిరుస్తున్న ఆనందాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది హారిక.

ఇన్నాళ్లూ అమ్మానాన్న నా ముందు బయటపడలేదు గానీ, అతనికి నన్ను ఇచ్చి చేయాలన్న కోరిక చాలా బలంగా ఉందన్నమాట అనుకుంది మనసులో.

కానీ అదేం పైకి వ్యక్తం చేయకుండా "అబ్బా, ఏమిటమ్మా ఈ హడావిడి బావ ఎప్పుడూ మనింటికి రానట్లు ఇదే మొదటిసారి అన్నట్లు చేస్తున్నారే!" అంది విసుగ్గా

"అలా అని కాదు గానీ, మా సంతోషం మాది మీ కమలత్త అక్కడ ఉండి ఉంటే పరిస్థితి ఎలా ఉండేదో? ఆవిడ లేదు కనుక బావ మాతో చాలా అభిమానంగా మాట్లాడాడు. ఇంటికి రమ్మని పిలుస్తే తప్పక వస్తానన్నాడు రేవు ఆవిడ వస్తే మనింటికి తనని రానిస్తుందో లేదో తెలియదు కదా " అంది ఇందిర.

“అవునమ్మా ... ఇన్నాళ్లూ బయటవడలేదు గానీ, వాడికి నేనంటే చాలా అభిమానం. వాడికీ, నీకూ పెళ్లి చేయాలని మీ అత్తయ్యతో పాటు మేము కూడా చాలా ఆశపడుతున్నాము. మీ బాచీ మావయ్యకు కూడా అదే కోరిక. చివరకు ఏమవుతుందో ఏమో?" అన్నాడు హరిప్రసాద్.

"కమలత్త ఉన్నప్పుడు ఒకలా, లేనప్పుడు ఒకలా ప్రవర్తించేవాడు నన్ను పెళ్లి చేసుకుంటాడని ఎలా అనుకుంటున్నారు నాన్నా మీరు? అయినా గానీ నా చదువయ్యే వరకూ పెళ్లి మాట ఎత్తవద్దన్నాను కదా మళ్లీ ఇదేం గోల?" అంది హారిక చిరాకుపడుతున్నట్లుగా

"ఏంటే నీ గోల? ఇప్పుడేదో అతడు పెళ్లి చూపులకు వస్తున్నట్లు, మేమేదో నిన్ను పెళ్లి కోసం తొందర పెడుతున్నట్లు మాట్లాడుతున్నావేం" అంది ఇందిర కూతురి వంక చూస్తూ.

"అలాగే ఉంది మీ ఇద్దరి ధోరణీను ... అతడేదో సరదాగా మనింటికి వస్తానంటే ఆమాత్రం దానికే తలక్రిందులయిపోతున్నారు. మీరు" అంది హారిక పరిహాసంగా.

"నీకు తెలియదమ్మా, ఆడపిల్లల్ని కన్నవాళ్ల ఆరాటం ఎలా ఉంటుందో?" అన్నాడు హరిప్రసాద్.

"ఏమిటి నాన్నా మీరు కూడా అమ్మలా చాదస్తంగా మాట్లాడుతున్నారు. ఈ రోజుల్లో కూడా ఇంకా ఆడా, మగా తేడాలు ఎంచుతున్నారు? వాళ్లలాగే మేమూ కష్టపడి చదివి, కెరియర్ ని ఉన్నతంగా మలచుకుంటున్నాము. అన్ని రంగాల్లోనూ మగవాళ్లకి ఎందులోనూ తీసిపోకుండా ముందంజలోనే ఉంటున్నాము. కానీ మీరు మాత్రం ఇంకా పాతకాలంలోలా ఆడపిల్లను కనడమే ఏదో నేరమయినట్లుగా మాట్లాడుతున్నారు

నాకేం కన్నొంకరా, కాలొంకరా? ఈ పెళ్లి జరగకపోతే ఏదో మునిగిపోతుంది అన్నట్లుంది నీ ధోరణి!"అంది హారిక చిన్నబుచ్చుకున్నట్లుగా.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments